

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.387/2024/5.

A tanács tagjai:

Dr. Dzsula Marianna a tanács elnöke

Végahné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró

Dr. Pataki Árpád bíró

Dr. Stark Marianna bíró

Szolnokiné dr. Csernay Krisztina bíró

A felperes:

felperes (cím)

A felperes képviselője:

Lakatos, Köves és Társai Ügyvédi Iroda (cím1; ügyintéző: dr. Lakatos Péter ügyvéd)

Az alperes:

alperes (cím2)

Az alperes képviselője:

Dr. Hüttl Tivadar ügyvéd (cím3)

A per tárgya:

Személyes adat védelméhez fűződő jog megsértése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.539/2023/6/I.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 65.P.20.109/2023/15.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 95.250 (kilencvenötezer-kétszázötven) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a „műtrágyakirály” néven is ismert üzletember, számos cégben rendelkezik érdekeltséggel. Az alperes minden évben kiadja a név Magazin internetes és nyomtatott kiadványát „Az 50 leggazdagabb magyar” címmel, amelyben az előző évi nyilvánosan elérhető gazdasági eredmények alapján, a saját módszertana szerinti elemzéssel listába rendezve mutatja be a magyar gazdaság legbefolyásosabb és legvagyonosabb szereplőit.

[2] A cégeknek – a koronavírus világjárvány miatt – a 2019. évi éves beszámolóikat 2020. május 31. helyett szeptember végéig kellett közzé tenniük. Az alperes 2021. februárjára tervezte a 2019. üzleti évet feldolgozó kiadványa megjelentetését, ennek érdekében egyeztetést kezdeményezett a felperessel a róla közzétenni tervezett tartalomról. A felperes közölte, hogy az alperes módszertana téves, mert saját, illetve a családja vagyona 2020-ban nem csökkent, ezért a 2019-es állapothoz képest is hibás a tervezett tartalom. Az alperes bemutatta a felperesnek a számítási módszertanát, és lehetőséget biztosított számára annak szócikkben történő kifejtésére, hogy a vagyona növekedett és a kimutatott csökkenés az alperes által alkalmazott diszkont eredménye. Az alperes hangsúlyozta, hogy valamennyi cég esetén a 2020. évben a 2019. üzleti évre leadott beszámolóból dolgoztak. Emellett megküldte a felperesnek a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (a továbbiakban: NAIH) útmutatása szerinti adatkezelési szabályzatát és az alkalmazott üzleti adatokon alapuló becslését is. A felperes 2021. január 15-én az alperes rendelkezésére bocsátotta a név1 Zrt., a név2 Kft. és az név3 Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. vonatkozásában a 2020. évre a becsült sárokszámokat. Kifogásolta, hogy az alperes a 2020. évi adatok helyett a 2019. évi adatokkal számolt. Az alperes 2021. január 22-én arról tájékoztatta a felperest, hogy finomították a korábban használt diszkontot, egyeztettek arról, hogy mi a reális szorzó a név1 esetében.

[3] A felperes 2021. január 29-én közölte, hogy félrevezetőnek tartja a vagyonbecslés 2019. évi adatokból kiinduló számítását és a tervezetben foglalt téves tartalommal nem járul hozzá a személyes adatait tartalmazó közlemény közzétételéhez, a hozzájárulás megadását kifejezetten megtagadja. Utalt a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló az Európai Parlament és a Tanács 2016. április 27-i 2016/679. rendelete (a továbbiakban: GDPR) adatkezelési alapelvei közül a pontosságra és a tisztességes eljáráshoz való jogra. Arra is hivatkozott, hogy az alperes kiadványa befolyásolja a cégeinek a megítélését, ezen keresztül az üzleti értéküket.

[4] Az alperes érdekmérlegelést végzett, majd 2021 februárjában megjelent a név Magazin speciális kiadványaként „Az 50 leggazdagabb magyar” című lapszám, továbbá a név.hu internetes oldalon 2021. február 3-án közzétette „Az 50 leggazdagabb magyar” címet viselő listát.

[5] A felperes és családja a nyomtatott kiadvány 45. oldalán a 12. helyen szerepel, a felperes becsült vagyonként az alperes 115,5 milliárd forintot tüntetett fel. A nyomtatott kiadványban az is szerepelt, hogy „[a] műtrágyakirályt újabb ügyekben vádolta meg az ügyészség: hűtlen kezelés, hamis magánokirat felhasználásának vétsége, valamint vesztegetés elfogadása miatt indultak újabb eljárások ellene. Bár a vádhatóság szerette volna elérni, hogy az őrizetbe vétele után letartóztassák, jelenleg nyomkövetőt viselve a kijelölt tartózkodási helyét nem hagyhatja el. Vesztegetési ügyben már korábban is indult egy eljárás. felperesék az

összes vádat tagadják, szerintük azok alaptalanok.” Ezt követően a cégek értékelése olvashat, amelyet az alperes azzal vezetett fel, hogy a felperes „épp decemberi letartóztatása előtt nyilatkozott arról, hogy akár egy hosszabb nyaralásra is elmehetne, cégei működésében ez nem okozna fennakadást.”

[6] A név.hu internetes oldalon „Az 50 leggazdagabb magyar” című cikkben is a 12. helyen szerepelt a felperes, a családjára való utalás nélkül. Az arcképét ábrázoló kisméretű fényképe mellett az alábbi tartalom jelent meg: „Legismertebb érdekeltségei név2, név1, becsült érték 115,5 milliárd forint.” A cikk kitér arra is, hogy „a beszakadó energiaárak mellett egyre jobb üzleti eredményeket jelent a név1, melynek beértek a fejlesztései is – a tulajdonos szerint a tavalyi rekord évük lehet. Közben újabb – komoly – ügyekben indult eljárás felperes ellen, több százmilliós sikkasztás elfogadásával vádolja az ügyészség. felperes minden vádat tagad.”

[7] Az alperes a nyomtatásban megjelent magazin 4. oldalán és az internetes oldalon „Módszertan” címmel ismertette azokat a szempontokat, melyek alapján összeállította az 50 személyt tartalmazó listát. Kitért arra is, hogy a 2020. december 15-ig feltöltött éves beszámolókból dolgozott, a becslések alapját a 2019-es üzleti évről szóló hivatalos beszámoló képezte, a részvényeknél a legfrissebb adatokkal számolt.

[8] A felperes és a név1 Zrt. sajtó-helyreigazítás iránt terjesztett elő kérelmét. A név szerkesztősége a helyreigazítási kérelemnek – a sajtó-helyreigazítási per megindítását követően – annyiban tett eleget, hogy a név.hu internetes oldalon a kifogásolt közleményt pontosította: „Közben újabb – komoly – ügyekben indult eljárás felperes ellen: vesztegetés elfogadásával és hűtlen kezeléssel is gyanúsítják (Korábban tévesen azt írtuk, hogy sikkasztás elfogadásával vádolják).” A Fővárosi Törvényszék 22.P.20.799/2021/9. számú jogerős ítéletével a sajtó-helyreigazítás iránti keresetet elutasította.

A kereset és az ellenkérelem

[9] A felperes megváltoztatott keresetben annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a személyes adatok védelméhez fűződő jogát a név Magazin „2021. február” „Az 50 leggazdagabb magyar” című kiadványban és a név.hu internetes oldalon elektronikus formában megjelent „Az 50 leggazdagabb magyar” című listán a felperes nevének, vagyonának, céges érdekeltségének, arcképének és a bűnügyi személyes adatainak kezelésével, ezen belül azzal, hogy tiltakozása ellenére, kényszerítő jogos érdek nélkül gyűjtötte és tette közzé a személyes adatait. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a jogellenes adatkezelési művelet megszüntetésére a nyomtatott sajtótermékek visszahívása útján; továbbá tiltsa el az alperest az online sajtótermékben a felperes személyes adatainak kezelésétől. A kereset jogalapjaként az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdését az Infotv. 2. § (1) és (2) bekezdését, 3. § 4. pontját, az 5. § (3) és (7) bekezdését, a GDPR 2. cikk (1) pontját, 3. cikk (1) bekezdését, 4. cikkét, 6. cikk (1) bekezdés a)-f) pontját és (3) bekezdését és a 10. cikket jelölte meg. A keresetben kért jogkövetkezményeket az Infotv. 23. § (1), (2) és (5) bekezdés a)-c) pontjai alapján kérte alkalmazni.

[10] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Azt nem vitatta, hogy adatkezelőként nyilvánosságra hozta a felperes személyes és bűnügyi személyes adatait, azonban mivel azokat a felperes hozzájárulása nélkül is a GDPR. 6. cikk (1) bekezdés e), illetve f) pontjában meghatározott jogalapon kezelte, a felperes tiltakozása ellenére – a fennálló kényszerítő jogos érdeke miatt – nem köteles törölni.

Az első- és másodfokú ítélet

[11] A Kúria Pfv.IV.20.651/2022/5. számú hatályon kívül helyező végzését követően a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes a kiadásában 2021 februárjában a név Magazin speciális kiadványaként „Az 50 leggazdagabb magyar (2021. febr. – IX. évad 2. szám)” címmel megjelent kiadványban és a név.hu internetes oldalon 2021. február 3. napján „Az 50 leggazdagabb magyar” címmel közölt cikkben a felperes személyes adatait (nevét, céges érdekeltségeit, bünyügyi személyes adatait, képmását) a személyes adatok kezelésére vonatkozó jogszabályban, az Európai Unió kötelező jogi aktusában meghatározott előírások megsértésével kezelte – így nevét, céges adatait mint személyes adatait kényszerítő erejű jogos érdek nélkül, felperes tiltakozása ellenére kezelte, majd közölte lapjaiban, képmását és bünyügyi személyes adatait jogosulatlanul közölte a lapjaiban, s ezzel megsértette a felperes személyes adatai védelméhez fűződő jogát. Kötelezte az alperest a fenti internetes kiadványban megjelenített személyes adatok – így a felperes neve, cégeire vonatkozó adatok, a vagyonára vonatkozó adatok, a képe és a bünyügyi személyes adatai – törlésére, és eltiltotta ezeknek az adatoknak a további jogsértő kezelésétől. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokai szerint az adott ügyben a felperes önrendelkezéshez fűződő alkotmányos alapjoga és az alperes véleménynyilvánításhoz fűződő alkotmányos alapjoga közötti kollíziót kellett feloldani. Mivel a felperes nem járult hozzá a személyes adatai kezeléséhez, ezért azt kellett vizsgálat tárgyává tenni, hogy az alperes adatkezelésére a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *e*) illetve *f*) pontjának rendelkezései kellő jogalapot teremtettek-e. Nem általánosságban, hanem a rendelkezésre álló tények alapján mérlegelhető, hogy a sajtó tevékenysége a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *e*) pontjában foglaltak szerint közérdekű jogosítvány gyakorlása keretében végzett feladatnak minősíthető-e. Ennek eldöntésénél az adott ügyben azt vizsgálta, hogy a felperes személyes adatainak kezeléséhez fűződik-e a nyilvánosság tájékoztatásával összefüggő közérdek, amelyet az adatkezelőnek kell bizonyítania. Az alperes kötelessége az úgynevezett érdekmérlegelés, amelyet kifejezetten az adott személyes adatok kezelésével és azok egyedi értékelésével kell elvégezni, ennek során fel kell tüntetni azt a közérdeket, ami a személyes adatok kezelését közérdekből [GDPR 6. cikk (1) bekezdés *e*) pont] vagy jogos érdek érvényesítése [GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f*) pont] miatt megalapozza. Az adott ügyben a felperes nevét, a cégnevet és vagyonát a közérdekből nyilvános cégalapok tartalmazzák, ezért ezen személyes adatok megszerzése jogszerű volt, a nyilvános adatbázisokból elérhető adatok feldolgozására az alperes a felperes hozzájárulása nélkül is kellő jogalappal rendelkezett [GDPR 6. cikk (1) bekezdés *e*) pont]. Az alperesnek ez az adatkezelése azonban csak addig volt jogszerűnek minősíthető, amíg a felperes nem gyakorolta a tiltakozáshoz fűződő jogát. A jogosult tiltakozása esetén a GDPR 21. cikk (1) bekezdése szerint az adatkezelő a törlésre akkor nem köteles, ha az adatkezelést kényszerítő erejű jogos okok indokolják. Mivel a felperes már 2021. január 12-én közölte, hogy az adatkezeléshez nem járul hozzá, ezért az alperesnek az adatkezelés jogszerűségének igazolásához ilyen kényszerítő jogos ok fennállást is igazolnia kellett.

[13] Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a felperes méltányolható magánérdeke, hogy ne jelenjenek meg személyes adatai az alperes által kiadott sajtótermékekben annak ellenére, hogy védendő jogi tárgyként nem saját, hanem a cégei üzleti jóhírét jelölte meg. Mivel az alperes közléseinek lényege éppen az, hogy a cégek vagyonát természetes személyhez rendeli, ennél fogva a felperes érdeke is a cégek vagyoni viszonyairól történő hiteles információk közlése, továbbá képmása mellett a felperesről a valós tények közlése. Ezzel szemben nem fűződik közérdek az alperes hamis, megtévesztésre alkalmas

adatszolgáltatásához akkor sem, ha a cégek adataikat későbbi időpontban tették közzé. Nem minősül kényszerítő erejű jogos oknak az olvasói érdeklődés kielégítése sem. Ebből következően az alperes köteles a felperes neve, céges érdekeltségeire vonatkozó adatok törlésére. A felperes képmásának felhasználása azért jogsértő, mert a sajtótermékek szöveges tartalmának megjelenéséhez nem fűződött közérdek, emiatt a képmás felhasználása sem jogszerű. A bünyügyi személyes adatok kezelése ellen a felperes ugyan nem tiltakozott, de erre lehetősége sem volt, mert az alperes nem tájékoztatta ezeket az adatokat a kezeléséről. Mivel a felperes vagyonosodását bemutató közlés nem indokolja a felperes aktuális büntetőügyeinek bemutatását, ezért a felperes bünyügyi személyes adatainak kezeléséhez sem fűződik közérdek.

[14] Az elsőfokú bíróság megítélése szerint összességében az alperes azzal sértette meg a felperes személyes adatok védelméhez fűződő jogát, hogy a felperes nevét, céges érdekeltségét a tiltakozása ellenére és kényszerítő erejű jogos ok nélkül; a képmását és a bünyügyi személyes adatait pedig az ahhoz fűződő közérdek nélkül hozta nyilvánosságra. Az elkövetett jogsértés jogkövetkezményeként a jogsértés tényének megállapítást és a GDPR 17. cikk szerinti törléshez való jogát a felperes alappal érvényesítette, ez utóbbi jogkövetkezmény az online sajtótermékben a felperes személyes adatainak törlésével érhető el, ezt meghaladóan azonban az eltiltásra irányuló keresetet megalapozatlannak ítélte.

[15] Az alperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és a keresetet teljes egészében elutasította.

[16] A jogerős ítélet indokai szerint a Kúria Pfv.IV.20.651/2022/5. számú hatályon kívül helyező végzésében érdemben nem foglalt állást a keresetről, a végzésnek nincs olyan indoka, amihez a megismételt eljárás során anyagi jogerőhatás fűződik. Abból, hogy a Kúria a jogerős ítéletet – az elsőfokú ítéletre kiterjedően – az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértés miatt helyezte hatályon kívül, nem következik, hogy a másodfokú bíróság a megismételt eljárás során – az eljárási jogszabálysértés kiküszöbölésén túl – az elsőfokú ítéletét érdemben nem bírálhatja felül. A felperes a személyes adatai kezeléséhez nem járult hozzá, azonban ez nem zárja ki a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *b*)-*f*) pontja szerinti adatkezelési jogalap fennállása esetén az adatkezelés jogszerűségét.

[17] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban a kérdésben, hogy az adott ügyben az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésében szabályozott személyes adatok védelme és a IX. cikk (1) és (2) bekezdései által oltalmazott véleménynyilvánítás szabadsága és a sajtószabadság alapjogai közötti konfliktust kell feloldani. Rámutatott, az alperes újságírói tevékenységének lényege, hogy természetes személyekhez köthető vállalkozások eredményességét meghatározott módszer szerint vizsgálja, majd a természetes személy vagyoneértékelését elvégezi és ennek alapján képez sorrendet. E tevékenysége során az előre meghatározott módszer szerinti eredményességi vizsgálat a meghatározó, ennek eredménye alapján az olvasók az egyes gazdasági ágazatok aktuális helyzetéről is tájékozódhatnak, az alperes összeállítása a legjelentősebb hazai vállalkozók összesített adatait tartalmazza, ami tömör gazdasági helyzetjelentés, ekként – az egyes szereplők kiléte szempontjából is – közügynek minősül. A vállalkozások természetes személyhez rendelése, majd a természetes személyek közötti sorrend felállítása az alapjogok kollíziója szempontjából másodlagos jelentőségű, az alperes e műveleteinek csupán figyelemfelhívó szerepe van.

[18] A másodfokú bíróság jogértelmezése szerint abból, hogy a törlési okok alóli kivételként a GDPR 17. cikk (3) bekezdés *a*) pontja a véleménynyilvánítás szabadságához és a tájékoztatáshoz való jog gyakorlását, míg a *b*) pontban a közérdekből, illetve a közhatalmi jogosítvány gyakorlása keretében végzett feladat végrehajtását említi, egyúttal az is következik, hogy az adatkezelés jogalapja szempontjából a véleménynyilvánítás szabadsága és a tájékoztatáshoz való jog gyakorlása főszabály szerint nem vonható a GDPR 6. cikk (1)

bekezdés *e)* pontja szerinti közérdekből végzett feladatok körébe. Ezért az alperes adatkezelésének jogszerűségét nem a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *e)* pontja, hanem a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f)* pontja alapján kell megítélni.

[19] A másodfokú bíróság indokolása szerint a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f)* pontjában foglalt jogalap teljesüléséhez az alperesnek igazolnia kellett, hogy a jogos érdek érvényesítése érdekében kezelte a felperes adatait. Ilyen jogos érdeknek minősülhet az alperes által végzett újságírói tevékenység, amelyet a felperes önrendelkezési jogához fűződő érdekével kell összevetni. A mérlegelést nem személyes adatonként, hanem a sajtóközleményt egységesen vizsgálva kell elvégezni, így lehet vizsgálat tárgyává tenni a sajtóközlemény lényegét, a listaképzést, továbbá a felperest érintő, a sorrendtől függetlenül megfogalmazott közléseket. A mérlegelés során – az Emberi Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: EJEB) ítélezési gyakorlata alapján - szempontként értékelte a felperes ismertségét, az alperes által közölt információk megszerzésének körülményeit, a közlés tárgyát, a megjelentettek közérdeklődésre számot tartó voltát, jelentőségét, az időmúlás és időszerűség kérdéseit, valamint a megjelenés felperesre gyakorolt hatásait.

[20] A másodfokú bíróság a mérlegelés során figyelembe vette azt is, hogy az alperes számításai nyilvános és meg nem kérdőjelezett adatokon alapultak, egységesen alkalmazta a módszertant és azt nyilvánosságra hozta. A felperes közismert személyiség, széles nyilvánosság előtt gyakran nyilatkozik, a vele szemben indult büntetőeljárás ténye is közismert, tevékenysége a gazdaságra jelentős hatással van, ezért jelentős érdek fűződik a felperes gazdasági teljesítményének és az azt befolyásoló tényezők ismertetéséhez. A büntetőeljárások megindítása összefügg a felperes gazdasági tevékenységével, azokról ő is szélesebb körben megnyilvánult. Ezért az alperes a felperes bűnügyi személyes adatait – az Infotv. 5. § (2) bekezdés *a)* pontja és 5. § (1) bekezdés *d)* pontja alapján – a felperes hozzájárulásával és az adatkezelés célja szerint a szükséges és arányos mértékben kezelte.

[21] A másodfokú bíróság megítélése szerint ezeknek a körülményeknek az értékelése alapján a sajtószabadság és véleménynyilvánítás szabadságához fűződő alkotmányos alapjogok érvényesülését kell előtérbe helyezni a felperes személyes adatainak védelméhez fűződő önrendelkezési jogával szemben. Emiatt nem jogszerűtlen a felperes képmásának mint személyes adatának a kezelése sem.

[22] A másodfokú bíróság jogértelmezése szerint az alperes érdekmérlegelése megfelelt az adatkezelési alapelveknek [GDPR 5. cikk (1) bekezdés], az adatkezelés jogalapját nem érintette az, hogy az alperes nem tájékoztatta a felperest a képmása és a bűnügyi személyes adatai kezeléséről. A felperes által gyakorolt tiltakozási jog pedig azért nem alapozza meg a keresetet, mivel a felperes tiltakozásában kifejtett indokokkal szemben előnyben kell részesíteni az alperes egységes és nyilvánosságra hozott módszertanát továbbá azt, hogy az elkészített értékelés nyilvános forrásból származó cégalapokon alapul.

[23] A másodfokú bíróság utalt arra is, hogy a felperest érintő sajtóközlemény egy egységes rendszer része. Mindebből következően az alperes a felperes tiltakozása ellenére sem köteles a felperes személyes adatainak törlésére, mert az adatkezelést olyan kényszerítő erejű jogos okok indokolják, amelyek elsőbbséget élveznek az érintett érdekeivel, jogaival és szabadságaival szemben.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[24] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását. Megsértett jogszabályként a GDPR 5. cikk (1) bekezdés *a*) pontját és (2) bekezdését, a 6. cikk (1) bekezdés *f*) pontját és a 21. cikkét jelölte meg. Hivatkozott arra is, hogy a jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kúria Pfv.IV.20.651/2022/5., Pfv.IV.20.927/2020/7., a Pfv.21.251/2021/8. és a Kfv.III.37.978/2021/10. számú közzétett határozataiban foglalt jogértelmezéstől.

[25] A felülvizsgálati kérelem indokai szerint a Kúria Pfv.IV.20.651/2022/5. számú hatályon kívül helyező végzésében részletes iránymutatást adott a hatályon kívül helyezésre okot adó eljárási szabálysértés kiküszöbölésére. A megismételt eljárásban a felperes a keresetét már kizárólag a GDPR 6. cikk, 17. cikk és 21. cikke szerinti jogalapon terjesztette elő. Ezért a felülvizsgálati eljárásban a Kúriának azt kell megítélnie, hogy a megismételt eljárásban eljáró bíróságok a hatályon kívül helyező végzésben foglaltakkal összhangban álló érdemi döntést hoztak-e.

[26] Hangsúlyozta, az a perben nem vitatott, hogy az alperes a felperes nevét, becsült vagyonának értékét, a vele szemben indult büntetőeljárás adatait és a képmását is kezeli a kiadványaiban. Arra is helytállóan következtettek az eljáró bíróságok, hogy az adatkezelés jogszerűsége az adott ügyben a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f*) pontja szerinti jogalapon vizsgálható. Felülvizsgálati álláspontja szerint a másodfokú bíróság az elvégzett érdekmérlegelés során egyrészt nem vette figyelembe a magánélet védelméhez fűződő jogát; másrészt a Kúria hatályon kívül helyező végzésében foglaltak ellenére az adatkezelés jogszerűségét személyiségi jogi alapon vizsgálta; harmadrészt az érdekmérlegelést nem személyes adatonként, hanem a közlés egészének vizsgálata alapján végezte el.

[27] Állította, hogy a másodfokú bíróság által felhívott EJEB ítéletek alapján sem lehet a jogerős ítéletben kifejtett következtetésre jutni. Az EJEB 2004. június 24-én, még a GDPR hatálybelépését megelőzően hozta a Von Hannover kontra Németország ügyben az ítéletet, ezért az adatvédelmi szempontok a mérlegelése során nem érvényesülhettek. Állította, hogy még az EJEB ítéletében meghatározott szempontrendszer alapján is kizárólag arra a következtetésre lehet jutni, hogy a felperes tájékoztatása nélkül a stilizált arcképének közzététele nem járul hozzá a közügyekkel kapcsolatos vitához. Az EJEB Satakunnan Markkinapörssi Oy and Satamedia Oy kontra Finnország ügyben meghozott 2017. június 27-i ítéletében meghatározott szempontok sem támasztják alá az adatkezelés jogszerűségét, mivel 2021-ben a 2019. évi vagyoni adatok közlése nem kapcsolódhat ténylegesen folyó nyilvános vitához. A Hurbain kontra Belgium ügyben [EJEB, (no. 57292/16) 2023. július 4.] pedig az EJEB az elfeledtetéshez fűződő jog érvényesíthetőségről foglalt állást az említett ítéletekkel azonos szempontrendszer alapján.

[28] Kiemelte, a másodfokú bíróság a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f*) pontjában írt szempontok mérlegelése során figyelmen kívül hagyta az időmúlás kérdését és a sajtókiadványok felperesre gyakorolt hatásait, holott az érdekmérlegelés során ezt az alperesnek fel kell mérnie (Kúria Kfv.III.37.978/2021/10.). A másodfokú bíróság tévesen tulajdonított jelentőséget annak, hogy a vagyonbecslés alapját képező adatok helytállóságával kapcsolatban nem merült fel kétség, hiszen az adatkezelés jogalapja nem a gazdasági mutatók helyessége alapján ítéltető meg. Emellett a legnagyobb családi vállalkozások és a leggazdagabb magyarok listájának összeállítását tartalmazó kiadvány elkészítése nem közérdekű tevékenység, az érdekmérlegelés során sem lehet ezt kiemelt jelentőségűnek tekinteni. Az adott ügyben a társadalom sajátos hazai gondolkodásmódja sem releváns, a GDPR alkalmazása során ugyanis az úgynevezett „gazdaglisták” megítélésével összefüggésben az Európai Unión belül egységes szempontoknak kell érvényesülnie. Az

alperes adatkezelése a „pletykaéhséget” kielégítő sajtótermék megjelenését szolgálta, ami nem közérdekű sajtótevékenység.

[29] Hangsúlyozta, hogy a másodfokú bíróság a GDPR 5. cikk (1) bekezdés *a*) pontjában írt átláthatóság elvének megsértésével következtetett arra, hogy az alperes személyes adatkezelése annak ellenére jogszerű, hogy őt nem tájékoztatta a képmásához és bűnügyi személyes adataihoz kapcsolódó adatkezelésről, enélkül ugyanis az átláthatóság elve nem valósulhat meg. A GDPR 5. cikk (2) bekezdésében megfogalmazott elszámoltathatóság elvéből következően pedig a jogalap igazolásához az érdekmérlegelést úgy kell elvégezni, hogy az adatkezelő az érintett jogait felülíró jogos érdekét be tudja mutatni. Ennek a követelménynek az alperes adatkezelése nem felel meg, a jogerős ítélet ezzel ellentétes megállapítása sérti a GDPR 5. cikk (2) bekezdésében foglalt elszámoltathatóság elvét.

[30] Állította, a jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kúria hatályon kívül helyező végzésében foglaltaktól és a Pfv.IV.20.927/2020/7. és Pfv.IV.21.251/2021/8. számú közzétett ítéletének indokaitól, amely szerint az adatkezelési szabályok megszegése nem eredményezi automatikusan a személyiségi jog, ezen belül a személyes adatok védelméhez fűződő jog megsértését. Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság annak ellenére értékelte az érdekmérlegelés során a személyiségi jog esetén értékelhető körülményeket, hogy megváltoztatott keresetében nem a személyiségi jog megsértésének a jogkövetkezményeit kérte alkalmazni. A másodfokú bíróság a Kúria Kfv.III.37.978/2021/10. számú ítéletében foglaltaktól eltérve és annak ellenére minősítette az alperes tevékenységét közérdekűnek, hogy az adatkezelés jogalapja a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f*) pontja. A Kúria közzétett ítélete indokolásának [154] bekezdésben akként foglalt állást, hogy az úgynevezett „gazdaglisták” nem minősülnek közérdekűnek és azok nem az adatkezelőre ruházott közhatalmi jogosítvány gyakorlásának keretében készültek, a legnagyobb családi vállalkozások és a leggazdagabb magyarok listájának összeállítását tartalmazó kiadvány elkészítése nem közérdekű tevékenység. Jelen ügyben a másodfokú bíróság ugyan a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f*) pontja szerint végezte el a mérlegelést, ennek ellenére az alperes tevékenységét közérdekűnek minősítette.

[31] Érvelése szerint a jogerős ítélet sérti a GDPR 21. cikkét is, mivel nincs olyan kényszerítő erejű jogos érdek, ami az alperes adatkezelését a felperes tiltakozása ellenére megalapozza. Az alperes kötelessége annak mérlegelése, hogy az érintettnek a tiltakozási jog során általa megjelölt érdekeivel (negatív értékítélet, magánéletre való negatív hatások) szemben az ő jogos érdekei továbbra is elsőbbséget élveznek-e. Az alperesnek ezen kívül meg kellett volna vizsgálnia, hogy az érintettek magánszféráját kevésbé korlátozó eszköz, módszer alkalmazható-e (Kúria Kfv.III.37.978/2021/10.). Az alperes az érdekmérlegelés során olyan körülményeket értékelt (a felperes közszereplése), amely jelen ügyben nem, kizárólag személyiségi jogi szempontból értékelhető, majd a felperes számára nem biztosított megfelelő határidőt a tiltakozási jog gyakorlására. A kényszerítő jogos ok [GDPR 21. cikk] nem azonosítható általánosságban a jogos érdekekkel [GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f*) pontja], a felperes tiltakozására tekintettel kényszerítő jogos ok hiányában az adatkezelés GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f*) pont szerinti jogalapja sem áll fenn. A felperes nem köteles indokolni az alanyi jog gyakorlását, ezért nem a hozzájárulás megtagadásának okát kell összevetni az adatkezelés céljával, hanem azt, hogy az alanyi jog gyakorlásával szembeállítható-e olyan kényszerítő erejű jogos ok az adatkezelő oldalán, ami az alanyi jog gyakorlását korlátozhatja. A felperes az őt érintő hátrányokat előadta (valótlán adatok közlése, jóhírnévhez fűződő joga megsértése, nemzetközi kötvényesek félrevezetése), ezzel szemben az alperes nem jelölt meg kényszerítő erejű jogos okot. A magánszemélyek vagyonosodásának vizsgálata nem képezi a sajtó közérdekű szerepének részét, a listán felsorolt személyek vagyonosodása nem függ össze a közpénz elköltésével. Nem minősül ilyen oknak az sem, hogy a felperes tiltakozása a

lapzártát követően érkezett. A kényszerítő erejű jogos okként nem értékelhető az alperes módszertanának helyessége és a 2019. évi adatok vizsgálatának eredeti oka sem. Az alperes a felperes képmását öncélúan használta fel, e személyes adata nem hordozott többlettartalmat, továbbá a bűnügyi személyes adatok nyilvánosságra hozatalához sem fűződött közérdek. Mindezekre tekintettel a jogellenes adatkezelés jogkövetkezményéről, az adatok törléséről a GDPR 17. cikk (1) bekezdésének d) pontja alapján az elsőfokú bíróság hozott a jogszabályoknak megfelelő érdemi határozatot.

[32] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelemben a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[33] A Kúria előrebocsátja, hogy a felülvizsgálati eljárás nem a per folytatása, hanem szigorú eljárási szabályok szerint lefolytatható rendkívüli perorvoslat, amelynek során a Kúria a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján kizárólag a felülvizsgálati kérelem korlátai között, az abban megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben eltérő voltát.

[34] A felülvizsgálati kérelemnek a Pp. 413. § (1) bekezdés a)-e) pontjaiban felsorolt tartalmi kellékekkel kell rendelkeznie. A jogszabálysértés megjelölésének követelményrendszerét a Kúria – a korábbi bírói gyakorlatot megerősítve – a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK véleményben jelentette meg. Az önmagában kötéserővel nem rendelkező kollégiumi vélemény 3. és 4. pontja szerint – amelyet Kúria jelen perben is irányadónak tekintett határozataival megerősített (Jpe.I.60.009/2022/10., Pfv.V.20.707/2022/4., Pfv.V.20.794/2022/4., továbbá Gfv.V.30.507/2022/14., megjelent: BH2023. 296, Pfv.IV.20.180/2024/8.) – több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében – a Kúria nem vizsgálhatja érdemben.. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletet többféle okból is támadja, vagyis több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásnak rendelkeznie kell a Pp. 413. § (1) bekezdésében meghatározott tartalmi követelményekkel [PK vélemény 6. pont, Kúria Gfv.VII.30.577/2016/6., megjelent: BH2017. 196.].

[35] A felperes felülvizsgálati kérelme részben felel meg az állított jogsértések tárgyában a fenti követelményeknek.

[36] A Kúria a Pfv.IV.20.651/2022/5. számú hatályon kívül helyező végzése [41] bekezdésében részletesen kifejtette, hogy a GDPR – amely az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés 288. cikke alapján valamennyi tagállamban kötelező és közvetlenül alkalmazandó – miatt megváltozott az Infotv. „helye” az adatvédelmet szabályozó környezetben. A GDPR -al az uniós jogalkotó – funkciója szerint – teljes jogegységesítésre törekedett, ezért a hatálya alá tartozó jogterületeken horizontálisan (minden adatkezelési jogviszony tekintetében általánosan) alkalmazandó előírások közvetlenül hatályosulnak és válnak alkalmazandóvá a magyar jogban. Ugyanakkor a GDPR-ban biztosított kereteken belül a nemzeti jogalkotónak is keletkezett jogalkotási kötelezettsége. Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvénynek az Európai Unió adatvédelmi reformjával összefüggő módosításáról, valamint más kapcsolódó

törvények módosításáról szóló 2018. évi XXXVIII. törvénynek (a továbbiakban: Módtv.) az Infotv.-t módosító rendelkezései ezt szolgálták: a Módtv. oly módon módosította az Infotv.-t, hogy azok a GDPR hatálya alá tartozó adatkezelési jogviszonyok vonatkozásában nem az Infotv. normatartalmának teljességét, csupán egyes, taxatív módon meghatározott előírásait rendelik a GDPR szabályai mellett azok kiegészítéseként alkalmazni [Infotv. 2. § (2), 77/A. §]. Ugyanakkor a Módtv. több ponton élt azzal a felhatalmazással, amelyet a GDPR biztosít a tagállami jogalkotó számára [GDPR 6. cikk (1) bekezdés *c*) és *e*) pont, a (2) és (3) bekezdés, Infotv. 5. § (3), (5) és (7) bekezdés], így a bünyügyi személyes adatok kezelésénél (Infotv. 3. § 4. pont).

[37] A felperes a megismételt eljárásban megváltoztatott keresetében sérelmezte a bünyügyi személyes adatai kezelését, ennek jogalapjaként megjelölte az Infotv. 2. § (2) bekezdését és a 3. § 4. pontját. A másodfokú bíróság a jogerős ítélet indokolásának [27] bekezdéséből kitűnően a bünyügyi személyes adatok kezelésére alapított keresetet az Infotv. 5. § (1) bekezdés *d*) pontja és (2) bekezdés *a*) pontjának alkalmazásával utasította el. A felperes felülvizsgálati kérelmében az Infotv.-nek ezeket a rendelkezéseit jogszabálysértésként nem jelölte meg, ezért a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban nem vizsgálható, hogy az alperes a felperesnek az Infotv. 3. § 4. pontja szerinti bünyügyi személyes adatait az Infotv. 5. § (1) bekezdés *d*) pontjában foglalt jogalapon az adatkezelés céljának megvalósulásához szükséges és azzal arányos mértékben kezelte-e.

[38] A felülvizsgálati kérelem alaptalan a következők szerint.

[39] Az alperes azt nem vitatta, hogy kezeli a felperes megváltoztatott keresetében megjelölt személyes adatait. A felülvizsgálati eljárásban már az sem vitatott, hogy az alperes adatkezelésének jogalapja a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f*) pontja.

[40] Ezért a Kúriának a felperes felülvizsgálati kérelme alapján azt kellett megítélnie, hogy a másodfokú bíróság által a jogszerű adatkezelés vizsgálata körében elvégzett érdekmérlegelése sérti-e a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f*) pontját, a felperes által megjelölt jogalapon alkalmazhatóak-e a kért jogkövetkezmények.

[41] A Kúria egyetért a másodfokú bírósággal abban a kérdésben, hogy az alperes adatkezelői tevékenységének értékelése során az ügy alapjogi vetületét kell vizsgálni és a jogerős ítéletben megjelölt ütköző alapjogok (a felperes személyes adataihoz fűződő önrendelkezési joga és a véleménynyilvánítás, sajtószabadság) közötti kollízió feloldásánál az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlatát is a mérlegelés körébe kell vonni. A GDPR – mint uniós norma – magyarországi alkalmazhatóságának alapja az Alaptörvény *E*) cikke [2/2019. (III. 5.) AB határozat]. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény *R*) cikk (1) bekezdésének értelmezése kapcsán kimondta, hogy az Alaptörvény *E*) cikk (2) bekezdése alá tartozó nemzetközi szerződések egyszerre képezik az uniós jog részét és minősülnek továbbra is nemzetközi szerződésnek, amely utóbbiak értelmezése kapcsán a nemzetközi jogban irányadó megszorító értelmezés elvét kell követni. A hatáskörök közös gyakorlását az Alaptörvény teszi lehetővé, Magyarország szuverenitásának alkotmányos önkorlátozása révén. Mindez azzal a következménnyel jár, hogy a közösen gyakorolt hatáskörök esetében is tiszteletben kell tartani az Alaptörvény szabta kereteket, így elsődlegesen az alapjogok védelmét, amely az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdés értelmében „az állam elsőrendű kötelezettsége”, valamint a szuverenitásnak az Alaptörvény *E*) cikk (2) bekezdés utolsó mondata szerinti elidegeníthetetlen elemeit {32/2021. (XII. 20.) AB határozat [79]}.

[42] Az Alaptörvény *E* cikke (3) bekezdésében említett uniós kötelező magatartási szabály, a GDPR, amely védi a természetes személyek személyes adatait. Az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdése ugyancsak rendelkezik e jogról, kimondva, hogy mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez, továbbá az EU Alapjogi Chartájának 8. cikke is deklarálja e jogok védelmét. Ezért a jogvita eldöntésénél az Alkotmánybíróság és az Európai Unió

Bírósága (a továbbiakban: EUB) által a személyes adatokat védő jogszabályok értelmezéséhez kidolgozott szempontrendszert kell figyelembe venni.

[43] Az EUB állandó ítélkezési gyakorlata szerint valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak szövegét, hanem szövegkörnyezetét és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi (lásd ebben az értelemben különösen: 2023. január 12-i Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság ítélet, C-132/21, EU:C:2023:2, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

[44] Ezért a felperes felülvizsgálati kérelmében megjelölt GDPR rendelkezések értelmezésénél a GDPR (4) preambulumbekzdéséből kell kiindulni. Ez ugyanis kimondja, hogy a személyes adatok védelméhez való jog nem abszolút jog, azt az arányosság elvével összhangban, a társadalomban betöltött szerepének függvényében kell figyelembe venni, egyensúlyban más alapvető jogokkal. Ez a rendelet minden alapvető jogot tiszteletben tart, és szem előtt tartja a Chartában elismert és a Szerződésekben rögzített szabadságokat és elveket, különösen ami a magán- és a családi élet, az otthon és a kapcsolattartás tiszteletben tartásához és a személyes adatok védelméhez, a gondolat-, a lelkiismeret- és a vallásszabadsághoz, a véleménynyilvánítás szabadságához és a tájékozódás szabadságához, a vállalkozás szabadságához, a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz, és a kulturális, vallási és nyelvi sokféleséghez való jogot illeti.

[45] A preambulumban rögzített cél érvényesülését szolgálja a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f)* pontja, amely a személyes adat kezelése esetén mérlegelési lehetőséget biztosít: az adatkezelés kizárólag akkor és annyiban jogszerű, ha az adatkezelés az adatkezelő vagy egy harmadik fél jogos érdekeinek érvényesítéséhez szükséges, kivéve, ha ezen érdekekkel szemben elsőbbséget élveznek az érintett olyan érdekei vagy alapvető jogai és szabadságai, amelyek személyes adatok védelmét teszik szükségessé, különösen, ha az érintett gyermek.

[46] Az EUB-nak a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f)* pontja tárgyában kifejtett jogértelmezése szerint azon esetek felsorolása, amelyekben a személyes adatok kezelése jogszerűnek tekinthető, kimerítő és korlátozó jellegű, így ahhoz, hogy az adatkezelést jogszerűnek lehessen tekinteni, annak a GDPR 6. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében előírt esetek valamelyikébe kell tartoznia (2023. május 4-i UZ és a Bundesrepublik Deutschland ítélet, C-60/22, ECLI:EU:C:2023:373, 56.pont, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat: 2021. június 22-i Latviyas Republikas Saeima [Büntetőpontok] ítélet, C-439/19, EU:C:2021:504, 99. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2022. december 8-i Inspektor v Inspektorata kam Visshia sadeben savet [A személyes adatok kezelésének céljai – nyomozás] C-180/21, EU:C:2022:967, 83. pont).

[47] Az EUB azt is kimondta, hogy az uniós jog egységes alkalmazásának követelményéből és az egyenlőség elvéből az következik, hogy a jelentések és hatályának meghatározása érdekében a tagállami jogokra kifejezett utalást nem tartalmazó uniós jogi rendelkezést az egész Európai Unióban általában önállóan és egységesen kell értelmezni, figyelembe véve nemcsak annak kifejezéseit, hanem e rendelkezés összefüggéseit és a kérdéses szabályozás célját is, a tagállamokban használt minősítésektől függetlenül (2021. szeptember 9-i XY és a Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl ítélet, C-18/20, ECLI:EU:C:2021:710, 32. pont).

[48] Az EUB kidolgozta a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f)* pontjában megjelölt, a személyes adatok kezelése jogszerűségének vizsgálatának egységes értelmezéshez szükséges tesztet, amelyben három együttes feltételt határozott meg: az első feltétel az adatkezelő vagy egy harmadik fél jogos érdekének érvényesítése; a második feltétel az, hogy a személyes adatok kezelése valamely jogos érdek érvényesítéséhez szükséges; a harmadik pedig, hogy az adatvédelemmel érintett személy alapvető jogai és szabadságai nem magasabb rendűek (2024.

szeptember 12-i HTB Neunte Immobilien Portfolio geschlossene Investment UG & Co. KG és a Müller Rechtsanwalts-gesellschaft mbH ítélet, C-17/22 és C-18/22, 49-55. pont; 2023. július 4-i Meta Platforms és társai [Közösségi hálózat általános felhasználási feltételei] ítélet, C-252/21, EU:C:2023:537, 106. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Kimondta azt is, hogy az érdekmérlegelés főszabály szerint az adott ügy konkrét körülményeitől függ és az ügyet elbíró bíróság feladata, hogy e mérlegelést e sajátos körülmények figyelembevételével elvégezze (2023. július 4-i Meta Platforms és társai [Közösségi hálózat általános felhasználási feltételei] ítélet, C-252/21, EU:C:2023:537, 110. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az igazságos egyensúly megteremtésének kötelezettsége a jogok védelme és az intézkedéssel érintett személyek alapvető jogainak védelme között a nemzeti hatóságok és bíróságok feladata [EUB C-360/10. számú ítélet 43. pont].

[49] Az EUB által meghatározott szempontrendszer szerint tehát a GDPR 6. cikk (1) bekezdés f) pontján alapuló személyes adatkezelés esetén össze kell vetni az adatkezelő oldalán fennálló jogos érdeket az érintett alapvető jogaival és szabadságaival.

[50] A GDPR mellett az Alaptörvény VI. cikk (1)–(3) bekezdése is védi a magán- és a családi élet, az otthon és a kapcsolattartás tiszteletben tartásához és a személyes adatok védelméhez fűződő jogokat, a IX. cikk pedig a gondolat-, a lelkiismeret- és a vallásszabadsághoz, a véleménynyilvánítás szabadságához és a tájékozódás szabadságához való jogot. Az Alaptörvény I. cikkének (3) bekezdése szerint alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Az alapjog-korlátozásnak ez a tesztje mindenekelőtt a jogalkotót kötelezi, ugyanakkor hatáskörükhöz igazodva a jogalkalmazókkal szemben is alkotmányos követelményt fogalmaz meg. E követelményből – az Alaptörvény 28. cikkére is tekintettel – a bíróságoknak az a kötelezettsége adódik, hogy ha olyan jogszabályt értelmeznek, amely valamely alapjog gyakorlását korlátozza, akkor a jogszabály engedte értelmezési mozgástér keretein belül az érintett alapjog korlátozását kizárólag a szükséges és arányos mértékű beavatkozás szintjére szorítsák [3/2015. (II. 2.) AB határozat [21] bekezdés]. Az Alkotmánybíróság számos határozatában – a GDPR (4) preambulumbekkezdéséhez hasonlóan – megállapította, hogy a személyes adatok védelméhez való jog nem abszolút jog, korlátozása az alapjogi teszt feltételei szerint megengedett. {3167/2019. (VII.10.) AB határozat, Indokolás [26]; 3211/2020. (VI.19.) AB határozat, Indokolás [45]; 11/2014. (IV.4.) AB határozat, Indokolás [55]; 3171/2017. (VII. 14.) AB határozat, Indokolás [33]}.

[51] Az Alaptörvényben védett alapjogok esetén a bíróságnak a jogszabályok által kijelölt értelmezési kereteken belül kell azonosítaniuk az eléjük kerülő ügy alapjogi vonatkozásait, valamint a bírói döntésben alkalmazott jogszabályokat az érintett alapjog alkotmányos tartalmára tekintettel kell értelmezniük {3112/2022.(III.23.) AB határozat [25]}.

[52] A fentiekből következően, a másodfokú bíróság helytállóan ismerte fel, hogy a jelen ügyben nem mellőzhető az azonosított és ütköző alapjogok közötti kollízió feloldása annak érdekében, hogy a GDPR 6. cikk (1) bekezdés f) pontjának alkalmazása megfelelően a jog alkotmányos tartalmának.

[53] A Kúria jogértelmezése szerint nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt anyagi jogszabályokat a jogerős ítélet amiatt, mert a másodfokú bíróság az alperes véleménynyilvánításhoz fűződő alapjogának gyakorlását a GDPR 6. cikk (1) bekezdés pontjának alkalmazása során annak ellenére vonta a mérlegelés körébe, hogy az alperes az adatkezelést nem közérdekű vagy közhatalmi jogosítvány gyakorlása keretében végezte.

[54] Az EUB által kimunkált tesz első feltétele, a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f*) pontjában írt „jogos érdek” fogalmát a GDPR nem határozza meg, ezért főszabály szerint az érdekek széles köre jogszerűnek tekinthető.

[55] A GDPR (153) preambulum bekezdése szerint a tagállamok jogának össze kell egyeztetnie a véleménynyilvánítás és a tájékozódás - ideértve az újságírói, a tudományos, a művészi, illetve az irodalmi kifejezés - szabadságára vonatkozó szabályokat a személyes adatok védelmére vonatkozó, e rendelet szerinti joggal. Helyénvaló, hogy a kizárólag a személyes adatoknak az újságírás, a tudományos, a művészi vagy az irodalmi kifejezés céljából végzett kezelése eltérés tárgyát képezze vagy mentesüljön az e rendelet egyes rendelkezéseiben szereplő követelmények alól, ha ez ahhoz szükséges, hogy a személyes adatok védelméhez való jogot a véleménynyilvánítás szabadságához és tájékozódáshoz való joggal összeegyeztessék, amelyet a Charta 11. cikke biztosít. Ez alkalmazandó különösen a személyes adatok audiovizuális területen, valamint a hírchívekben és sajtókönyvtárakban történő kezelésére. Következésképpen a tagállamok jogalkotási intézkedések elfogadásával határozzák meg az ezen alapvető jogok közötti egyensúly érdekében a szükséges kivételeket és eltéréseket. A tagállamok kivételeket és eltéréseket fogadnak el az általános elvek, az érintett jogai, az adatkezelő és adatfeldolgozó, a személyes adatoknak harmadik országokba vagy nemzetközi szervezetek részére történő továbbítása, a független felügyeleti hatóságok, az együttműködés és az egységes alkalmazás, illetve az egyedi adatkezelési helyzetek tekintetében. Ha ezek a kivételek vagy eltérések a tagállamok között különböznek, az adatkezelőre alkalmazandó tagállami jogot kell alkalmazni. A véleménynyilvánítás szabadságához való jog minden demokratikus társadalomban fennálló jelentőségének figyelembevételére érdekében az e szabadsághoz tartozó olyan fogalmakat, mint az újságírás, tágan kell értelmezni.

[56] A GDPR (153) preambulum bekezdésében deklarált véleménynyilvánításhoz fűződő szabadság gyakorlása érdekében és ezen alapjog kiemelt jelentőségére tekintettel a GDPR 85. cikk (1) bekezdése előírja a tagállamok számára, hogy jogszabályi előírásokat fogadjanak el a véleménynyilvánítás szabadságához és a személyes adatok védelméhez fűződő jog összeegyeztetése érdekében. A magyar jogalkotó a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvényt (a továbbiakban: Smtv.) ugyan a GDPR hatályba lépésére tekintettel nem módosította, ebből azonban nem az következik, hogy a sajtó tájékoztatási kötelessége a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f*) pontja szerinti „jogos érdekként” nem fogadható el. A bíróságok kötelessége a hatályos jogszabályok alapján annak megítélése, hogy az alperes az adott ügyben az Smtv. 10. §-ával összhangban álló tájékoztatási feladatát végezte-e, ezzel a tevékenységgel hozzájárult-e az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdése szerinti demokratikus közvélemény kialakulásához, ami egyúttal a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f*) pontjának értelmezése szempontjából az adatkezelő és harmadik személyek jogos érdekének is minősülhet.

[57] A Kúria megállapítása szerint a másodfokú bíróság ennek megítéléséhez helytállóan vizsgálta és vonta a teszt első elemének értékelése körébe az Alkotmánybíróságnak a véleménynyilvánítás és a sajtószabadság jelentősége tárgyában kifejtetteket és azonosította az alperes oldalán értékelhető „jogos érdekként” a sajtószabadság gyakorlását. A szabad véleménynyilvánításhoz való jog ugyanis kitüntetett helyet foglal el az Alaptörvény alapjogi rendjében. A véleményszabadságnak ez a kitüntetett szerepe kettős igazolással bír: mind az egyén, mind pedig a közösség szempontjából különösen becses jogról van szó. Másrészt a szólásszabadság a demokratikus, plurális társadalom és közvélemény fundamentuma {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [39], [40] és [42]}.

[58] A Kúria jogértelmezése szerint az alperes részéről megállapítható az EUB által meghatározott első feltétel, a jogos érdek érvényesítése. A másodfokú bíróság helytállóan

mutatott rá, hogy az alperes tevékenységének egyik lényegi eleme az adott természetes személyekhez kapcsolódó vállalkozások gazdasági eredményesség oldaláról történő értékelése. A magyar gazdaság legjelentősebb szereplőinek adott évben, azonos szempontrendszer szerint, eredményességi alapon történő elemzésének van a jelenkor eseményeinek bemutatását érintő tartalma. A felpereshez fűződő vállalkozások működése és eredményessége a magyar mezőgazdasággal szoros összefüggésben áll, ezért e cégek eredményességének bemutatása és a magyar gazdasági élet más kiemelkedő szereplővel együttesen történő értékelése a közéleti véleménynyilvánítás körébe tartozó kérdés. Ezért a felperes személyéhez kapcsolható vállalkozások – a munkahelyteremtő képesség, a régió gazdasági fejlődéséhez való hozzájárulása miatt is – cikkben történő szerepeltetése a magyar gazdaságot érintő, azaz a közügyekkel összefüggő véleménynyilvánítás. Emellett a felperes személyéhez kötődő vállalkozásoknak tevékenységüknél fogva nemzetbiztonsági szerepe is lehet, amelynek tárgyalása a közéleti kérdésekben történő megnyilvánulás, ebből következően elfogadható az alperes oldalán értékelhető jogos érdekként.

[59] A második feltétel, a „személyes adatok kezelésének valamely jogos érdek érvényesítéséhez való szükségessége” annak vizsgálatára kötelezi a bíróságot, hogy az adatkezeléshez fűződő, érvényesíteni kívánt jogos érdek észszerűen nem érvényesíthető-e ugyanilyen hatékonysággal az érintettek alapvető jogait és szabadságait, különösen a Charta 7. és 8. cikkében biztosított, a magánélet tiszteletben tartásához és a személyes adatok védelméhez való jogukat kevésbé veszélyeztető eszközök révén (2023. december 7-i SCHUFA Holding ítélet, C-26/22 és C-64/22, EU:C:2023:958, 77.pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az adatkezelés szükségességére vonatkozó feltételt a GDPR 5. cikke (1) bekezdés c) pontjában foglalt, úgynevezett „adattakarékosság” elvével együttesen kell vizsgálni, amely szerint a személyes adatoknak „az adatkezelés céljai szempontjából megfelelőnek és relevánsnak kell lenniük, és a szükségesre kell korlátozódniuk” (2023. július 4-i Meta Platforms és társai [Közösségi hálózat általános felhasználási feltételei] ítélet, C-252/21, EU:C:2023:537, 109. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

[60] A felperes felülvizsgálati kérelmében nem jelölte meg, hogy az alperes az adatkezeléshez fűződő, érvényesíteni kívánt jogos érdeke észszerűen érvényesíthető-e ugyanilyen hatékonysággal, a magánélet tiszteletben tartásához és a személyes adatok védelméhez való jogukat kevésbé veszélyeztető eszközök révén. A felülvizsgálati kérelme nem tartalmaz a GDPR 5. cikk (1) bekezdés c) pontjában foglalt adattakarékosság elvének megsértésére irányuló érvelést sem, nem hivatkozott ennek hiányára. Ebből következően a Kúria megítélése szerint nem állapítható meg, hogy az alperes a felperes nevét, vagyoni érdekeltiségét és a képmását a második feltételt megsértve kezelte.

[61] A harmadik feltétel – az adatvédelemmel érintett érdekei vagy alapvető jogai és szabadságai ne élvezzenek elsőbbséget az adatkezelő vagy egy harmadik fél jogos érdekével szemben – vizsgálatához a szóban forgó, egymással ellentétes jogok és érdekek súlyozása szükséges. A GDPR (47) preambulumbekkezdése szerint az érintett érdekei és alapvető jogai különösen akkor élvezhetnek elsőbbséget az adatkezelő érdekével szemben, ha a személyes adatokat olyan körülmények között kezelik, amelyek mellett az érintettek észszerűen nem számítanak ilyen adatkezelésre (2023. július 4-i Meta Platforms és társai [Közösségi hálózat általános felhasználási feltételei] ítélet, C-252/21, EU:C:2023:537, 112. pont). Az érdekeknek a bíróság által az adott ügy sajátos körülményeire tekintettel elvégzendő súlyozása során figyelembe kell venni többek között az érintett észszerű elvárásait, valamint a szóban forgó adatkezelés terjedelmét és annak az említett személyre gyakorolt hatását (2023. július 4-i Meta Platforms és társai [Közösségi hálózat általános felhasználási feltételei] ítélet, C-252/21, EU:C:2023:537, 116.pont).

[62] Az EUB iránymutatása szerint a felperes alapvető jogai és az alperes jogos érdeke közötti összhang megteremtése a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f*) pontja alapján a bíróságok feladata. A felperes arra ugyan helytállóan hivatkozott, hogy a jogerős ítélet indokaival szemben az alapjogi kollízió feloldása és az érdekek mérlegelése a sajtóközlemény egységes vizsgálata alapján nem végezhető el, helyette az alapjogok közötti egyensúly megteremtése során a felperes alperes által kezelt személyes adatait és az adatkezeléssel érintett alapjogait egyenként kell számba venni. A jogerős ítélet ezen hiányossága azonban az ügy érdemi elbírálását nem érinti, az érdekmérlegeléshez szükséges tényállítások ugyanis rendelkezésre állnak.

[63] Egyrészt a felperes neve és céges érdekeltségeinek kezelését alátámasztó körülményként – az ismertetett szempontrendszer alapján – figyelembe kell venni, hogy ezeket az adatokat nyilvános adatbázisok – az ingatlan-nyilvántartás, a cégbíróság által kezelt adatokon alapuló cégadatbázisok – továbbá a cégek saját adatközlései is tartalmazzák. A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 11. §-a szerint a cégnyilvánosságot a cégbíróság, a céginformációs szolgálat, valamint a Cégléltérny biztosítja. A Ctv. 10. § (2) bekezdése ennek biztosításához kimondja, hogy a cégjegyzék fennálló, illetve törölt adatai, valamint a cégiratok – ideértve az elektronikus úton benyújtott, illetve elektronikus okirattá átalakított cégiratokat is – teljeskörűen nyilvánosak. A Ctv. 20. § (2) bekezdése értelmében a cégbíróság a gazdasági forgalom biztonsága és a hitelezők védelme érdekében a cégbejegyzési (változásbejegyzési) végzését költségterítés ellenében a Cégléltérnyben is megjelenti. A Ctv. 14. § (1) bekezdése alapján a céginformációs szolgálattól a cégjegyzékbe bejegyzett adatok csoportosított céginformációként történő szolgáltatása is kérhető. A Ctv. 10. § (4) bekezdése pedig azt is előírja, hogy ha a cégiratban a jogszabályban előírt, illetve a cégjegyzék adattartalmát meghaladó személyes adat kerül feltüntetésre, a cégiratot szerkesztő jogi képviselő köteles felhívni a természetes személy figyelmét arra, hogy a személyes adatának az okiratban való feltüntetéséhez való hozzájárulása egyben azzal is jár, hogy az a cégiratok nyilvánosságának elve alapján bárki számára megismerhetővé válik, amiből következően a felperes „észszerűen számíthat” az adatok feldolgozására és ekként történő kezelésére.

[64] A felperes felülvizsgálati érvelése szerint a másodfokú bíróság az alperes „jogos érdekével” szemben az érintett alapvető jogaként és szabadságaként kizárólag az Európai Unió Alapjogi Chartája (2016/C 202/02) (a továbbiakban: Charta) 8. cikkében biztosított személyes adatok védelméhez fűződő jogot értékelte, a Charta 7. cikke által oltalmazott magánélet tiszteletben tartásához fűződő jogát figyelmen kívül hagyta. Ezzel szemben a másodfokú bíróság a felperes képmása mint személyes adata felhasználásával összefüggésben az EJEB ítéletei [Von Hannover kontra Németország, Satakunnan Markkinapörssi Oy and Satamedia Oy kontra Finnország, a Hurbain kontra Belgium ítélet) által meghatározott szempontrendszer alapján végezte el az érdekmérlegelést, amelyet az EJEB a véleménynyilvánítás szabadságához való jog és a magánélet tiszteletben tartásához való jog közötti egyensúly megteremtése érdekében alakított ki.

[65] A Kúria jogértelmezése szerint a GDPR 6.cikk (1) bekezdés *f*) pontjának megfelelő egyensúly megteremtése során a felperes képmásának felhasználásával összefüggésben figyelembe kell venni az Alkotmánybíróság joggyakorlatát. Az Alkotmánybíróság értelmezéséből következően az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének a hetedik módosítást követő rendelkezései sem zárják ki az alapjogok ütközését, az ügy alapjogi érintettsége esetén a bíróságnak ezért minden esetben kötelessége annak mérlegelése, hogy az érintett magánszférája, ezen belül a képmáshoz fűződő jogosítványai méltányos egyensúlyba került-e a közérdeklődésre számot tartó ügy jelentőségével, hírértékével. Az Alkotmánybíróság a 3019/2021. (I. 28.) AB határozatában – a 28/2014. (IX. 29.) AB határozatban kifejtettek

utalva – hangsúlyozta, hogy mindaddig, amíg valamely tájékoztatás nem visszaélés a sajtószabadság gyakorlásával, az emberi méltóság védelmével összefüggésben a személyiségi jogok sérelmére való hivatkozás ritkán alapozza meg a sajtószabadság gyakorlásának a korlátozását. Valamely jelenkori eseménnyel kapcsolatban a nyilvánosság figyelme elé került személyről készült képmás általában az eseménnyel összefüggésben az engedélyük nélkül nyilvánosságra hozható (Indokolás [42]). Az Alkotmánybíróság általános megállapítása szerint a hozzájárulás alóli kivétel akkor igazolható, ha a felvétel és a közszereplés között kapcsolat teremthető, és mind a felvétel készítése, mind nyilvánosságra hozatala összefügg a közszerepléssel (Indokolás [35]).

[66] Az Alkotmánybíróság a 26/2019. (VII. 23.) AB határozatában további szempontként határozta meg, hogy amennyiben a sajtó közügyek vitatásával kapcsolatos ügyben, közszerepléssel összefüggésben tesz közzé képmást, a „képmásvédelem” csak akkor lehet a sajtószabadság valós korlátja, ha a képmás közzététele - a felismerhetővé váláson túlmutatóan - valamilyen alapjog sérelmét (különösen az emberi méltóság vagy a magánélethez való jog megsértését) okozza [vö. 28/2014. (IX. 29.) AB határozat, 17/2016. (X. 20.) AB határozat]. Ilyen esetekben kell a konkrét körülményeket alapul véve egyensúlyozni a sajtószabadság és a képmásvédelem eltérő szempontjai között. Külön nevesített alapjog hiányában közszereplés során mindenki túrni köteles képmása közzétételét (Indokolás [40]).

[67] A másodfokú bíróság helytállóan hívta fel és értékelte az EJEB döntéseiben megfogalmazott, a véleménynyilvánítás szabadságához kapcsolódóan a magánszemélyek magánszférájához való jogának a terjedelmét. Az Emberi Jogok Európai Egyezményének 10. cikke ugyanis nem csak a gondolatot és az információt védi, hanem azt a formát is, amelyekben az megjelenik, így kiterjed a fényképek közlésére is, azaz a véleménynyilvánítás szabadsága magában foglalja a fényképek közzétételét is. Az EJEB ítéleteiben általános jelleggel állapította meg, hogy milyen szempontokat kell vizsgálni a képfelvételnek az érintett személy hozzájárulása nélkül történő közzététele esetén a jogsértés megítélése során, így különösen azt, hogy a közlés mennyiben járul hozzá a közéleti vitához, mennyire ismert az érintett személy, és mi a sajtóközlemény témája, milyen volt az érintett személy korábbi magatartása, továbbá a képfelvétel milyen körülmények között készült (az információ megszerzésének módja és annak valódisága, körülményei), mi a közlemény tartalma, formája és következményei (Von Hannover v. Germany no.59.320/00., [109]-[113], Verlagsgruppe News GmbH. and Bobi kontra Ausztria 2012. december 4., 59.631/09, [72]). A vizsgálandó elemek között szerepel az a feltétel is, hogy a cikk és a bemutatott kép között legyen kapcsolat, ez utóbbihoz kapcsolódjon a cikk tartalma (annak mérlegelésénél, hogy az egyén mennyire nem kívánja nyilvánosságra hozni fizikai megjelenítését a közérdekkel szemben, számos tényezőt kell figyelembe venni) {Österreichischer Rundfunk kontra Ausztria, 2006. december 7., 35.841/02, [68]}.

[68] A fentiekben meghatározott szempontok alapján a hozzájárulás szükségességének vizsgálata során nem annak van jelentősége, hogy a közszereplőről a fénykép közszereplés alkalmával készült-e. Helyette azt kell vizsgálni, hogy a cikk tárgyát képező témával összefüggésben álló fénykép került-e közzétételre, és a közzététel módja - a felismerhetővé váláson túlmutatóan - valamilyen alapjog sérelmét (különösen az emberi méltóság vagy a magánélethez való jog megsértését) okozza-e (Kúria Pfv.IV.20.069/2021/3., Pfv.IV.20.138/2024/4., megjelent: BH2024. 157.).

[69] A másodfokú bíróság – a fent idézett szempontokra tekintettel – a felperes képmásának felhasználása során helytállóan vonta az értékelés körébe és a Kúria is meghatározó jelentőséget tulajdonít annak, hogy az adott cikkeknek van közéleti megszólalásként értékelhető tartalma, amely nem csupán az olvasók kíváncsiságának kielégítését szolgálja, hanem a közérdeklődésen túl egyértelműen a társadalmi vitában, azaz a

közügyben történő megszólalásként is értelmezhető. A felperes képi ábrázolása a társadalmi vita részét képező témával összefügg, hiszen a vállalkozásokat a felperes személye köti össze.

[70] A Kúria megítélése szerint az érdekmérlegelés során jelentősége van annak is, hogy a felperes magasabb tűrési kötelezettségét kifejezetten a gazdasági szerepvállalás mértéke alapozta meg, az ezzel kapcsolatos tűrési kötelezettsége szinte azonos a közszereplőkével (Kúria Pfv.IV.20.067/2018/6., Pfv.20.069/2018/7.). Értékelte azt is, hogy a felperes képi megjelenítése nem járt az emberi méltóság sérelmével. Az adatvédelemmel érintett személy alapvető jogai és szabadságai nem magasabb rendűek az alperes adatkezeléséhez fűződő jogos érdekénél, ezért a felperes nevének, céges érdekeltiségének és képmásának nyilvánosságra hozatala az adott ügyben nem sérti a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f)* pontját. Tekintettel arra, hogy az alperes a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f)* pontja alapján elvégzett érdekmérlegelés eredményeképpen az adatkezelésre jogalappal rendelkezett, ezért nem vezet a kereset teljesítéséhez az, hogy az alperes nem tájékoztatta a felperest a képmásának és bűnügyi személyes adatainak kezeléséről a GDPR 5. cikk (1) bekezdés alapján.

[71] A felperes alaptalanul érvelt azzal, hogy a jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kúria közzétett határozataitól. A Kúria a Pfv.IV.20.927/2020/7. és a Pfv.IV.21.251/2021/8. számú határozatainak elvi tartalma az adatkezelési szabályok megszegése és a személyiségi jog, ezen belül a személyes adatok védelméhez fűződő jog megsértése tárgyában tartalmaz jogértelmezést.

[72] Jelen ügyben a megismételt eljárásban a felperes megváltoztatott keresetének jogalapja már nem a személyiségi jogok megsértésén alapul, a felperes kizárólag a személyes adatok védelmével összefüggő adatvédelmi szabályok megsértését állította, az ennek megfelelő jogkövetkezmények alkalmazását kérte. Abból azonban, hogy a felperes jogalként a GDPR és az Infotv. rendelkezéseit jelölte meg, nem következik, hogy a bíróság az ütköző alapjogok kollízióját nem köteles feloldani. A felperes felülvizsgálati érvelésével szemben a bíróságoknak az Infotv. és a GDPR alapján érvényesített követelés esetén is kötelessége az Alkotmánybíróság Alaptörvénnyel és az EUB GDPR-hoz kialakított szempontrendszerével összhangban álló értelmezésével „az igazságos egyensúly megteremtése”, amelynek során az azonosított alapjogokat azonosítani, majd mérlegelni kell. Ezért a Kúria megjelölt határozataiban foglalt jogértelmezéstől a másodfokú bíróság jelen ügyben sem tér el, az azonosított alapjogok ütközésének feloldása a GDPR, illetve az Infotv. alapján érvényesített alanyi jog esetében nem kerülhető el. Rámutat a Kúria, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmének önellentmondása, hogy a másodfokú bíróság azon mérlegelési szempontjait támadja, amelyek értékelését – a saját javára – a felülvizsgálati kérelme 55. a)-e) pontjaiban maga is kéri. A Kúria nem kíván eltérni a Pfv.IV.20.024/2024/5. számú ítéletében (megjelent: BH2024. 156.) kifejtett jogértelmezésétől, amely szerint a személyes adatok védelméhez való jog nem abszolút jog, azt az arányosság elvével összhangban, a társadalomban betöltött szerepének függvényében kell figyelembe venni, egyensúlyban más alapvető jogokkal.

[73] A felperes állításával szemben a jogerős ítélet nem tér el jogkérdésben a Kúria a Kfv.37.978/2021/10. számú ítéletétől (megjelent: BH 2022. 189.) sem. A Kúria e határozatában kifejtett azon jogértelmezés – miszerint a sajtó tevékenységét nem lehet általánosságban közérdekű feladat végrehajtásához szükséges tevékenységnek tekinteni és az ún. „gazdaglisták” megalkotása nem minősül a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *e)* pontja szerinti közérdekű tevékenységnek – nem zárja ki eltérő jogalapon [GDPR. 6. cikk (1) bekezdés *f)* pont] a személyes adatok kezelésének jogszerűségét. A Kúria e határozata szerint a gazdasági újságírással összefüggésben a véleménynyilvánítás és a tájékoztatáshoz fűződő jog értékelésére az adatvédelmi cél és az egyes jogos érdekek összevetése mellett van lehetőség. Emellett a Kúria ítéletének indokolásában, a [154] bekezdésében – a jogerős ítélet

indokolásával összhangban – éppen azt fejt ki, hogy a GDPR nem rontja le a sajtószabadság védelmi szintjét azzal, hogy oltalom alá helyezi a magánélethez való jogot és a személyes adatok védelméhez fűződő jogot, „az alapjogok konkurálnak egymással, a kollíziót fel kell oldani”. Éppen ezért a GDPR. 6. cikk (1) bekezdés *f)* pontja – az abban foglalt feltételek fennállása esetén – kellő jogalapot szolgáltatathat a sajtó tevékenysége során a személyes adatok kezelésére.

[74] A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a GDPR 21. cikkének megsértése indokolja a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését.

[75] A GDPR 21. cikk (1) bekezdése szerint az érintett jogosult arra, hogy a saját helyzetével kapcsolatos okokból bármikor tiltakozzon személyes adatainak a 6. cikk (1) bekezdésének *e)* vagy *f)* pontján alapuló kezelése ellen, ideértve az említett rendelkezéseken alapuló profilalkotást is. Ebben az esetben az adatkezelő a személyes adatokat nem kezelheti tovább, kivéve, ha az adatkezelő bizonyítja, hogy az adatkezelést olyan kényszerítő erejű jogos okok indokolják, amelyek elsőbbséget élveznek az érintett érdekeivel, jogaival és szabadságaival szemben, vagy amelyek jogi igények előterjesztéséhez, érvényesítéséhez vagy védelméhez kapcsolódnak. A sikeres tiltakozás eredménye nem érinti visszamenőlegesen az adatkezelés jogszerűségét, de törlési kötelezettséget teremt [GDPR 17. cikk (1) bekezdés], ugyanakkor az adatkezelő csak kényszerítő erejű jogos indokok alapján kezelheti tovább a személyes adatokat.

[76] A GDPR [65] preambulumbekkezdése és a 17.cikk (3) bekezdés *a)* pontja szerint azonban a személyes adatok nem törölhetőek, amennyiben az adatkezelés szükséges a véleménynyilvánítás szabadságához és a tájékozódáshoz való jog gyakorlása céljából. E rendelkezésekből az következik, hogy az adott ügyben szükségtelen annak további vizsgálata, hogy a felperes tiltakozása esetén az alperes további adatkezelését a GDPR 21. cikk (1) bekezdése szerinti kényszerítő erejű jogos ok megalapozza-e, hiszen a véleménynyilvánítás szabadsága céljából a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f)* pontja körében kifejtett érvelés alapján az adatok kezelése szükséges volt, ezért a tiltakozás – mint érintetti jog gyakorlása – nem vezethet a törlés jogkövetkezményének alkalmazásához.

[77] Mindezek alapján a Kúria – az EUB, az Alkotmánybíróság és az EJEB hivatkozott döntéseiben vizsgált mérlegelési szempontok figyelembevételével – azt állapította meg, hogy az alperes felperes hozzájárulása nélkül történő adatkezelése az alperes jogos érdekeinek érvényesítéséhez – a véleménynyilvánításhoz fűződő alapjog gyakorlásához – szükséges volt, amely érdekekkel szemben nem élveztek elsőbbséget a felperes alapvető jogai és szabadságai, ennél fogva az alperes adatkezelése jogszerű volt. A tiltakozáshoz fűződő jog gyakorlása pedig azért nem vezet a személyes adatok törléséhez, mert az adatkezelés szükséges volt a véleménynyilvánításhoz fűződő jog gyakorlása céljából.

[78] A Kúria a fentiekre tekintettel megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat és jogkérdésben sem tért el a Kúria közzétett határozatától, ezért azt – részben eltérő indokolással – a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[79] A 2016/679/EU rendelet (GDPR) 5. cikk, 6. cikk (1) bekezdés *f)* pont, 17. cikk (3) bekezdés, 21. cikk (1) bekezdés

A döntés elvi tartalma

[80] A GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f*) pontja alapján három feltétel együttes teljesülése szükséges a természetes személyek személyes adatai jogszerű kezeléséhez: 1. az adatkezelő vagy egy harmadik fél jogos érdekének érvényesítése; 2. a személyes adatok kezelése valamely jogos érdek érvényesítéséhez szükséges; 3. az adatvédelemmel érintett személy alapvető jogai és szabadságai nem magasabb rendűek.

[81] Az érintett tiltakozása esetén sem törölhetőek a személyes adatok, amennyiben az adatkezelés szükséges a véleménynyilvánítás szabadságához és a tájékozódáshoz való jog gyakorlása céljából.

Záró rész

[82] A Kúria a Pp. 405. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a pereszes felperest kötelezte a felülvizsgálati eljárási költségek megfizetésére, amelynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és 4/A. § (1) bekezdése alapján határozott meg.

[83] Az eljárás az 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés o) pontja szerint illetékmentes.

[84] A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét kérelmére a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján a Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontjának megfelelő alkalmazásával tárgyaláson bírálta el.

[85] E határozat ellen a felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. november 6.

Dr. Dzsula Marianna s.k. a tanács elnöke, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró